

وقتی حرف از اعتیاد می‌شود تصویر خماری آدم‌ها، گردنی که کج‌شده و آب دهانی که جمع نمی‌شود، جلوی چشم همه ماست. اما شاید باشند معتادانی که اتوی لباس‌شان هندوانه قاچ می‌کند، هر روز سرگرم می‌روند، کتاب می‌خوانند و درعین‌حال معتادند!

به گزارش خبرگزاری فارس، خنده‌دار است نه؟ آدم‌های سالمی که لب به گل و حشیش و

اعتیادی که بی‌پرو و مزه، نشگی می‌دهد



تریاک نمی‌زنند درگیر مخدری شده‌اند که حتی بلد است از فاصله ده‌ها کیلومتر وسوسه‌شان کند. این اغواگر خطرناک وقتی پایش به بحث ما کشیده می‌شود که پای برچسب‌های روان‌شناختی وسط می‌آید.«وِلاَ موسوی»، دانشجوی روان‌شناسی سلامت و ارشد مغز و رشد شناختی از دانشگاه برک یک‌لندن، مقیم انگلیس و سابقه ۱۵سال کار تخصصی روان‌درمانی در حوزه خانواده، سه‌گانه پیشگیری، تشخیص و درمان را در گزارش مفصلی که قبل از این منتشر شد، برپایمان روشن کرد. سه‌گانه‌ای که امروز به سراغ ضلع اولش می‌رویم. در این عصری که انواع اختلال روی سرر خانواده‌ها آوار شده و فضای تربیت را مبهم کرده‌اند، پیشگیری چقدر اثرگذار است؟

اعتیاد شغوبی؛ وقتی صداها هم درد دارند!

وِلاَ موسوی در یک پژوهش بزرگ و با یک فراخوان عمومی توانست حدود ۳۰هزار والد را به‌صورت رایگان پذیرش کند. از ۲۷ کشور دنیا با کسانی حرف زده و آنها را با ذره‌بین یک متخصص دیده است که برچسب اوتیسم خورده بودند، نکته جالب توجه آن است متغیر مشترک در همه افراد پذیرش شده، اعتیاد به دیجیتسال بود. پس نتیجه را بخواهیم واضح‌تر بگوییم؛ ردپای اعتیاد به دیجیتال در شکل‌گیری آشفته‌ترین حالت روانی چوها که ناشی را

نیازمندی‌های کیهان

قول رگمی تلفنی

از ساعت ۸ صبح الی ۶ بعدازظهر

تلفن: ۰۵-۳۳۱۱۲۲۹۲

فکس: ۰۵۳-۳۳۱۱۸

niyaz.mandiha@kayhan.ir



تلاش کنید فاصله ایمنی با دنیای رسانه داشته باشید تا حال رابطه شما و فرزندتان به شکل چشمگیری خوب شود.

است. پس در حوزه پیشگیری، همه کسانی که با کودک در ارتباط هستند باید به این مسئله توجه کنند، متخصصان زنان زایمان، مربیان کودک، روان‌شناس‌ها و...».

متخصص بلاگرها بقیه والدین را ول نمی‌کنند!

در سه‌گانه‌ای که وِلاَ موسوی مطرح می‌کند؛ پیشگیری، تشخیص و درمان، باورکردنی نیست اما حتی «تشخیص» هم با کمک خود والدین اتفاق می‌افتد. این درمانگر متخصص می‌گوید: والدین قدرت تشخیص دارند. اما به دو دلیل امروزه دیگر از پس این کار برنمی‌آیند و برای همه مسائل فرزندشان دنبال روان‌شناس و مشاور می‌روند. دلیل اول غرق‌بودن در دنیای دیجیتال است. وقتی والدین هم‌روز درگیر رسانه هستند، ظرفیت روانی‌شان به‌شدت کاهش پیدا می‌کند و دیگر قادر به ردپایی مسئله‌ها نیستند. به‌چشمان بچه نگاه می‌کنند، اما مغزشان در عالم دیگری گیر افتاده است. علت دوم، فرهنگ‌سازی غلط در زمینه روان‌شناسی است که باعث شده والدین تصور کنند برای همه مسئله‌ها باید دنبال روش برخورد علمی باشند. متخصص بلاگرها هم با القای ترس‌های فرضی، ترس از آسیب‌زدن به بچه‌ها را درون قلب والدین طوری جای داده‌اند که انگار این فرهنگ شبیه سلام‌کردن بدیهی شده است. به آنها القا می‌شود اگر برای مسئله فرزندتان سراغ مشاور نمی‌روید والدین مسئولیت‌پذیری نیستید. بدین ترتیب قدرت تشخیص والدین به زیرخط فقر رسیده است و آنها به‌سختی والدگری می‌کنند.»

همین الان دکه خاموش مودم را بزنید!

وِلاَ موسوی به‌درستی گره کور تربیت را نشان ما والدین می‌دهد. اگر یک مسئله همگانی بین همه مادر و پدرها وجود دارد آن هم همین اعتیاد به دیجیتال است. شما حتی همین حالا که این‌خبر را می‌خوانید گرفتار این مسئله‌اید و همه ما با ذهنی پر از داده‌های مختلف، فضایی برای فکرکردن و تشخیص در این است که ریشه کولیک هم در عدم دلبستگی ایمن جنین در بارداری و حضور پررنگ دیجیتال

خیانت به محیط زیست یا ژست حمایت از حیوانات

شده، طوری که با دسترسی منظم آنها به غذا توسط مردم نرخ زاد و ولد در بین‌شان بالا رفته و از این رو وقتی گربه‌ها بدون هیچ تلاش و خطر کردن خاصی به منبع غذایی آسان و ثابت دست پیدا می‌کنند، توازن جمعیت‌شان بر هم می‌خورد؛ به عبارت بهتر دستکاری ناخواسته حامیان حیوانات به این شکل باعث ناهماهنگی نظم اکوسیستم شده و به یک آشفتگی در نظام طبیعت شکل می‌گیرد. علاوه‌بر همه اینها این اتفاق با ترس و احساس ناامنی مردم و کودکان در معابر و پارک‌ها نیز همراه است.



گوارشی و کلیوی را به همراه دارد. بنابراین می‌شود گفت نیت به ظاهر خوب آنها در اصل به بهبود حال این حیوانات ختم نمی‌شود.

یک پیشنهاد برای کنترل شرایط

با مرور دیدگاه‌های فعالان و کارشناسان محیط‌زیست درباره مدیریت جمعیت حیوانات شهری به‌ویژه گربه‌ها یک رویکرد علمی بیش از دیگران برجسته است: گرفتن، عقیم‌سازی و بازگرداندن حیوانات به زیستگاه اولیه. این شیوه، که در بسیاری از شهرهای جهان به‌عنوان استاندارد مدیریت جمعیت حیوانات پذیرفته شده، دو مزیت اساسی دارد؛ از یک‌سو امکان ادامه زیست طبیعی و کم‌تنش برای حیوان فراهم می‌شود و از سوی دیگر، روند فراینده زاد و ولد کنترل شده و جمعیت به یک تعادل پایدار می‌رسد. کارشناسان تأکید می‌کنند که «غذا دادن بدون انجام عقیم‌سازی» نه‌تنها رویکردی حمایتی نیست، بلکه به‌تدریج خود به نوعی آسیب‌رسانی تبدیل می‌شود؛ زیرا این کار، هم فشار مضاعف بر زیرساخت‌های شهری ایجاد می‌کند و هم احتمال بیماری، درگیری، سوءتغذیه و مرگومیر حیوانات را افزایش می‌دهد. از همین‌رو، مدیریت علمی و مبتنی بر تجربه زیست‌محیطی، به‌جای مداخلات مقطعی و احساسی به‌عنوان راه‌حل پایدار روشی بهتر و قابل‌اعتنار خواهد بود.



این محبت جمعی چند سالی می‌شود که شکل اشتباه و غلطی (علی‌الخصوص درباره گربه‌های شهری) به خودش گرفته است. به دنبال همین موضوع هم در سال‌های اخیر، یک صحنه آشنا در پارک‌ها و کوچه‌های تهران به چشم می‌خورد، آن هم شهروندانی هستند که با ظرف‌هایی از پسماندهای غذایی یا خوراک‌های مخصوص حیوانات، گربه‌های محله را دور خود جمع و سیر می‌کنند. با اینکه نیت اغلب این افراد مهربانی و حمایت از حقوق حیوانات است، اما روندی که قرار بود یک حرکت انسانی باشد، حالا در بسیاری از محله‌ها به موضوعی بحث‌برانگیز و حتی مشکل‌ساز تبدیل شده و حیواناتی که تا پیش از این خودشان با قوه شکار و غریزه به دنبال غذا و تعادل در اکوسیستم بوده‌اند -حالا با افزایش جمعیت بی‌رویه هماهنگی طبیعت را به هم ریخته‌اند.

افزایش چشمگیر تعداد گربه‌های محلی

برای ارانه این گزاره لازم نیست به دنبال سندن و مدرک عجیب و غریبی رفت؛ چون مشاهدات میدانی تک‌تک شهروندان تهرانی به راحتی نشان می‌دهد که تعداد گربه‌ها طی سال‌های گذشته به شکل قابل‌توجهی افزایش یافته است. این افزایش هم دلیل ساده و واضحی دارد؛ غذا دادن بی‌دلیل به این حیوانات که باعث برهم‌زدن نظم در اکوسیستم شهری

را افزایش می‌دهد. امراضی که بسیاری از آنها «ژئونوز» هستند؛ یعنی چه؟ یعنی می‌توانند در تماس نزدیک به انسان هم منتقل شوند.

بیشتر افرادی که دست به غذارسانی گربه‌ها می‌زنند در گمان و تصورات خودشان فکر می‌کنند که انجام این کار به بهبود شرایط این حیوانات منجر می‌شود اما کارشناسان حوزه محیط‌زیست و دامپزشکان نظر دیگری درباره این غذارسانی غیراصولی و بی‌رویه دارند. آنها معتقد هستند که غذارسانی مداوم به گربه‌های خیابانی اگر بدون نظارت اتفاق بیفتد، زفته‌رفته این موجودات را به خوراک‌های انسانی وابسته می‌کند و رفتار طبیعی و مهارت‌شان به مرور در شکار دچار کاهش می‌شود و همین هم بعد از مدتی باعث می‌شود که آنها توان مبارزه برای بقا در شرایط عادی و طبیعی را از دست بدهند. علاوه بر اینها دادن غذاهای نامناسبی مثل خوراکی‌های پرچرب و نمکی برای آنها بیماری‌های

نام مستعار کودک: پرواز



تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۰۷/۲۷
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۸/۰۳
ارجاع دهنده: بیمارستان شهدای گمنام

نام مستعار کودک: غزاله



تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۰۶/۰۵
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۸/۰۵
ارجاع دهنده: بیمارستان پارس

نام مستعار کودک: کیناوش



تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۰۷/۰۵
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۸/۰۴
ارجاع دهنده: بیمارستان مهدیه

نام مستعار کودک: سروش



تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۰۷/۰۵
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۸/۰۴
ارجاع دهنده: بیمارستان مهدیه

نام مستعار کودک: کاویان



تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۰۷/۱۵
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۷/۲۲
ارجاع دهنده: بیمارستان آرش

نام مستعار کودک: هاله



تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۰۶/۱۰
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۷/۲۰
ارجاع دهنده: اورژانس اجتماعی رباط کریم

شرایط و فرم اشتراک نشریات کیهان در تهران سال ۱۴۰۴

۱- اشتراک عزیزانی که فرم درخواست آنها تا دهم هر ماه به امور مشترکین برسد از اول ماه بعد برقرار می‌شود.

۲- یک نسخه از کپی فیش بانکی و قبض سفارشی را تا پایان مدت اشتراک حتما نزد خود نگهداری ننمایید.

۳- در صورت تغییر قیمت نشریات و یا هزینه پستی، معادل مبلغ پرداخت‌شده، نشریه مورد تقاضا ارسال می‌گردد.

۴- در صورت تمایل به اشتراک چند نشریه، برای هر کدام فیش بانکی جداگانه تهیه فرمایند.

۵- قبض پرداختی را می‌توانید به شماره ۰۹۱۲۷۹۳۲۵۶۸ با ذکر مشخصات در کانال تلگرام و یا اینتا قرار داده و به امور مشترکین اطلاع دهید.

فرم تقاضا	
نام:	نام خانوادگی: نوع نشریه: تعداد نسخه: مدت: ماه
مبلغ پرداختی:	ریال شماره فیش بانکی: تلفن: تلفن همراه: آدرس:
کد پستی:	پست الکترونیکی: شماره اشتراک:

انور مشعر کیع موسسه کیهان

تلفن: ۰۲۱-۳۵۲۰۲۲۷۸-۰۲۱ فکس: ۰۲۱-۳۳۹۱۰۹۲۲

ویژه‌نامه تخصصی خودرو

با مطالبی متنوع و کادری ورزیده با آفرین افبار روز بهترین مکان جهت درج آگهی‌های شما

با حضور در نیازمندی‌های روزنامه کیهان دامنه کار خود را گسترش دهید